

— 32 —

CANT VI.

—¿Qui es que'n la fosca
sospira rient?
¿Qui es que aquest' hora...?
—Soch jo, bon donzell.
—¿Sou vos la nineta?
¿sou vos qui 'm parreu?
mes ¡ay! que hos agarra?
¿perque hos desmayeu?
—¡La calor m' ofega,
se 'm gelan las dents,
se 'm pela la llengua
y 'm suan los peus!!!
—Valor, la donzella,
valor, no ploreu,
restáune tranquila
que aqui un cavaller,
per prest defensarvos
no en vá porta acér.
—¡Mil gracias!—Ja hos passa?
—Sí, sí, mes ¿qué veig?
¿Hont teniu las calsas?
¿qui vos las ha prés?
¿com es que á la fresca
anéu, fent tant fret?
—Corria ab catxassa
per sota un torrent
y al cullí una dália
que he vist á un roser,
las calsas y 'l casco
se m' ha endut lo vent.
—¿Per qui l' heu cullida?
—Per vos, amor meu,

— 29 —

En una finestra
que hi ha en lo ters pis,
s' hi véu una dama
de rostre bonich,
de cutis moreno
molt blanch y molt fi,
ulls grossos y negres
com l' aigua de 'l riu,
hoqueta petita
com d' un bot de vi,
dentetas de rosa,
galtas de marfil,
má blanca y groixuda,
peus llarchs y petits.
Allí recolsada
dessota 'ls coxins,
fá rato qu' espera,
que 's migra y somriu;
lo nás que l' hi plora,
y 'ls tristos sospirs
que alegres s' escapan
de 'l fons de son pit,
ben clar ¡ay! demostran,
que 'l cor te contrist!
Tot d' una s' aixeca,
mirant fit á fit
á qualsevol puesto
diu baix fent un crit:
«¡Es ell!!!» y s' assenta
per perdre 'ls sentits.
Si despres los troba
per are no ho dich....

CANT III.

Tres horas fá tant tost que la donzella
son ayment al enllá esguardá ab tristor;

L' HOME.

X.

Per la abundancia d' original y poguer publicar lo cartell del Certàmen de Sans retirém l' article *Lo pit* per lo pròxim número.

Certàmen literari de Sans.

La Redacció del *Eco de Sans* convida á tots los escriptors catalans pera que vingan á pendre part en lo certàmen literari que celebrarà enguany y que será regit per lo següent

CARTELL.

Lo divendres 24 del present Agost, diada de Sant Bartomeu, tindrà lloch la festa literaria en que 's distribuirán als autors dels mellors treballs enviats, los premis que seguidament s' expressan:

UN CIGARRER DE PLATA, que ofereix lo magnífich Ajuntament al que mellor cante la Pàtria.

OBRES RIMADAS DE RAMON LULL, oferta del Reverent Sr. Rector d' aquesta parroquia al mellor cantor del martiri de nostre Patró Sant Barthomeu.

UNA PLOMA DE PLATA, oferta per aquesta redacció á la mellor poesia, qual tema 's deixa al franch arbitre del autor.

UNA TESTA DE FANCH, obra de D. Torcuato Tasso: la ofereix la societat «La Familiar Obrera» al que mellor cante 'l Treball.

UNA ESCRIBANIA DE PLATA, oferta per alguns socis del «Centro Recreativo de Sans», s' adjudicarà á la mellor poesia amatoria.

UN QUADRO AL OLI, del distingit artista D. Jaume Pahissa: son autor l' ofereix al mellor quadro de costums catalanas en vers ó en prosa.

UN EXEMPLAR DEL «QUIJOTE» (edició de luxe), ofert per D. Bartomeu Sala, director del col·legi de Sant Bartomeu, s' adjudicarà al mellor treball en prosa sobre el següent tema: *Lo pare de família, lo mestre y lo sacerdot en la educació dels noys.*

UNA TESTA DE FANCH: son autor lo jove artista D. Joseph Campeny, la ofereix al que presenti la mes ben escrita poesia satírica.

UN QUADRO AL OLI, del jove pintor D. Joseph Carrasco: son autor l' ofereix á la mellor poesia jocosa.

Se concedirán los accésits y mencions que 'l Jurat crega ben merescuts.

Tots los treballs deurán ésser inédits, escrits en català, y durán un lema que 's llegirà també en lo plech clos que continga 'l nom del autor.

Los treballs premiats quedarán de propietat d' aquesta Redacció durant un any á contar del dia de la festa.

Las composicions que obten als premis senyalats s' han d' enviar á la Redacció del «Eco de Sans» (Carretera 3.ª-136) ó á la impremta de la Renaixensa (Portaferrisa, 18, Barcelona, avants del mitj dia del 16 d' Agost present.

Lo Jurat calificador lo componen los senyors don Frederich Soler, don Antoni Aulésia, don Joseph Blanch, don Joseph Franquesa y don Jacinto Laporta.

LA REDACCIÓ.

Sans 3 d' Agost de 1877.

A un aucell.

Oh! aucellet que poetisas
ab ton dols cant lo meu cor

¿Vols se 'l fidel portador
de una carteta amorosa

á la mes bonica rosa
del jardí del meu amor?

¿L' hi vols dir que la anyoransa
mata mon cor per la ausencia,

en tal punt que sa presència
mon goig perdut pot tornar?

Si aucellet, tu pots calmar
lo meu dolor, ten clemencia.

Oh si, si, obra tas alas
y digas prest á mon bé

que de pena moriré
si sas orellas son sordas:

y per si no te 'n recordas
en las alas t' ho escriuré

JULIÀ CARCASSÓ.

Paris Agost de 1877.

Contrast!

Ahir lo tendre lli ne creixia
Dins un mar d' ignocencia y de virtut!

.....

Ahir ton rostre angelical, tenia

Los plechs de la pureza y joventut!

.....

Lo pobre lli, avuy ja ha dissecat

Sens escalarne olor, y sens orgull!

.....

Tu com lo lli, nina, t' has tornat;

Hermosa eras ahir..... mística avuy!!

VICENS BARUTA Y VALLS.

A.....

Quan es la nit serena

y al cel los astres brillan

si noto de la lluna 'l resplandor

ab l' ayma de goig plena

y ab ulls que no s' humillan

mirantla se m' allunya tota pena

y sento mon amor.

La lluna 'ls raigs m' envia

y 'm sembla que 'm du noves

de tu, que de mon cor l' amor reculls:

Deu ser aymada mia

que en tant que pau me robas

al astre que jo miro cada dia

hi posas los teus ulls.

F. X. TOLDRÁ.

En Pau descansi.

Lo director de *La Crónica de las noticias* don Lluís Barnuevo y Rodrigo de Villamayor, ha mort. Sentim lo percançe y 'ns col·loquem entre 'l sentiment de sa família y 'ls companys de la Premsa en general.

— 30 —

tres horas; ay! que mística poncella
clogué son cálzer respirant amor,
quan un tró, retrunyint ab véu d' esquella
l' espay de sopte il·luminá ab foscó,
y á lo lluny s' oirá un soroll d' acér,
y 'l trepitj d' un cavall y un cavaller.

CANT IV.

Sens por de la pluja
de 'ls trons ni de 'ls llamps,
calsiga las timbas,
traspasa barranchs,
torrents y rieras,
bosquins y plans,
abisms y montanyas
jardins y palaus.

Turons salta

febrosench,

rocas tomba

á son empeny,

fuig

rodola

brinca

passa

corra

vola

baixa

arrasa

furient

com lo vent.

— 31 —

CANT V.

No bé 'l rellotje de sol
dominant aquell brugit
y espantant algun mussol
va tocá, bastant bunyol,
set quarts d' onse de la nit.

Plé de pols y tot mullat,
suat de cara y de clatell
y montant un ruch nafrat,
un brau guerrer ha arribat
á la porta del castell.

Mes llaugé qu' un cop de puny
va saltá per las orellas
de 'l cavall, y ab gran retruny,
va aná á parar tres quarts lluny
caminant á tombarellas.

Després, valent com un Soch
se lliga las espardenyas,
y corrent á poch á poch
mirant aquell enderroch
escoltá si 's veyan senyas.

Y fregantse la suor
ab las solapas del jech
xiulava ab veu de tenor....
quan de sopte, en la foscó
ressoná un débil jemech.

Estrenos.

Nostre amic En Alfredo Pallardó ha acabat una comèdia en un acte ab lo títol de *Lo barret blanc* que 's posará en escena en lo Teatre de la Comèdia dins curt temps y un altre que n' está acabant ab lo títol de *La sogra*.

Periódichs.

Continuament rebém noves visites de periódichs tant importants com *El Globo*, *El Cardener*, *La Linterna de Gracia*, *El Porvenir de Sans* y *Revista Olotense*, honorantnos admetent lo cambi setmanal.

Cascos y Casquetes.

(Rusos y Turcos.)

Las personas que desitjen adquirir aqueixa *polca militar Oriental*, dirigirse a son autor, don Climent Cuspinera, passeig de Gracia número 38 pis 3. Barcelona.

Bons sentiments.

Per ta secció de Beneficència s' ha repartit una esquila impresa demanant una llimosna a las personas caritatives, pera que al mateix temps que 's diverteixi lo veinat en las proximas firs y festas, puguin axugar llágrimas dels desgraciats que viuen en la miseria.

Lloable y digne es lo propósit.

Comparansa.

Vers al cim de una montanya
un matí d' un jorn de Maig,
vegi una hermosa nineta
qu' hi pujaba suspirant.

¿Que tindrà?

Quan anaba a consolarla
veig y sento tot plegat,
un crit d' alto y qu' ella 's para
aprop la font del Pinar.

¿Que serà?

Tremolant com tendre fulla
de coratje ó d' espantat,
vegi que d' un pi baixaba
un donzell, hermós galan.

¿Qui serà?

De colp s' acostà a la nina
y l' hi diu clà y català.
—Oh! nineta la mes bella
una cosa m' has de dar—

¿Que voldrà?

Jo esperaba ab gran deliri
sentir ella contestar,
mes no sentí cap paraula
perque parlaba molt baix.

¿Que dirà?

De promte 'l galan s' enuja
y l' agafa per la mà,
y l' hi diu: —Ja qu' ets ingrata
jo també vull serne ingrat.—

¿Que farà?

—Dins mon cor hi ha una tempesta
que no es possible explicar,
y si 'm dona un sí ton llabi
tu tan sola la sabrás—

¿Que hi haurà?

Al moment l' hi respon ella:
—Lo que tu vols no 't puch dar
perque veig ab tas paraulas
cosas que per mi no fan.—

¿Que veurà?

—Puig jo duch en ma persona
joya d' un valor tant gran
que una volta ja perduda
creu, que no la pots trobar.—

¿Que durà?

—¿Veus aquesta font preciosa?
¿No calculas lo que hi há?
¿no? donchs mira y veuras caure
lo que ab mi pots comparar.—

¿Que caurà?

Y com si aquella fonteta
obrés a sa voluntat,
al instant surt un doll d' aigua
¡molt mes pura que 'l cristall!!!

Lo seductor de vergonya
no pot menys que baixà 'l cap,
y fuig d' aprop de la nina;
com un cavall desbocat.

S. CONT.

Manlleu.

Aquesta vila celebrarà sa festa major la próxima setmana. La orquesta dels *Muixins* de Sabadell tocarà en lo Cassino del Recreo. Hi haurà ball en lo Tivoli y per la nit se disparará un magnífich castell de focs artificials.

Dibuixants!!...

Lo dimecres próxim, dia 15 del present mes, termina lo plasso del concurs-artístich-redoliner de lo Centre Antidinacoscopoliterápich.

Comentaris.

Traduhim de nostre apreciable colega *El Pájaro Pinto*. «Lo Jurat pera lo certámen que deu celebrarse en lo clegi Mercantil, nos ha fet l' efecte de las bassanyas del *Patró Aranya*.

Després de haber insinuat a la apreciable societat humorística *Lo Niu Guerrero* que fundés un premi pera l' expressat certámen, han dat la callada per resposta al atent ofici que l' hi dirigí dita societat acceptant sa invitació.

Pero no ha sigut aixó sol. Habentse trobat lo secretari de dita societat al tal jurat, ab l' objecte d' espargir la incógnita, contestà l' últim que res podia acceptar de una societat sospetosa y quals premis eran immorals et sic de ceteris.

Cosas veredes el Cid que faran fablar las piedras.

Per nostra part jurém que 'l tal jurat no ha sabut lo que pescaba en aquesta qüestio.»

Tot aixó diu *El Pájaro Pinto* y aixó que encare no sab que 'l senyor director del Col·legi, al darnos datos pera publicar son cartell en nostre setmanari, després dels premis primers y d' otros que hi col·loquessem lo del *Niu Guerrero* y un altre que n' oferia la Redacció de aquestos *Jochs Florals* a la mellor *Epistola satírica, de literatura*, que tal vegada a instancias de certas personas de influencia en lo tal jurat ó la por de rebre en lo tema, han lograt lo mateix en nostre atent ofici que en lo de *Lo Niu Guerrero*.

L' escusa d' ells, segons noves, es que témen que 'ls premis sigan *mesquindats* y qui aixó 'ns diu abont firmém ab nostres noms propis, no mes l' hi fem present aquell refran que diu: *Los lladres sempre 's pensan ser robats*.

A la nena F. P. C.

SONET.

Arcángel de candor y de puresa
que enveja donas a la Sensitiva,
deixa ja que jo admiri ab la fé viva
de ton ayma la dolça sensillesa;

Espansió gran que sentue per tu admesa
sempre a ma inspiració darà la vida
ab l' entussiasme que a lo cor li crida
que de bondat ne tens tanta riquesa.

Si com ans de esclatarne la poncella
tu n' ets hermosa é ignocenta y pura,
¡qui no esclamarà al veure que ets tan bella!

—Si de la Verge Santa ets la figura
y es lo teu cor imitació del d' ella,
com tu no hi ha en lo mon altre criatura.

D.ª FULANA DE TAL.

Cuento.

Un pobre s' astaba un dia
en un portal essentat
implorant la caritat

puig que ni un céntim tenia,
per sort per aquell carré
vá passar certa senyora

y al ser del pobre a la vora
aquella un sou l' hi dongué.

Lo pobre quan vegé 'l sou
cridà a son fill al moment
y l' hi digué molt content

—Corra ves a comprá un ou.—
Lo noy corrent y saltant
a comprá l' ou se 'n va aná

y al cap d' un rato torná
ab molta tristor plorant.

—¿Que tens noy? ¿que t' ha passat?—
Li preguntà resolut
lo seu pare. —Ré, he caigut

y esclat l' ou se m' ha trencat,
Mes lo bonich del cas fou
que quan l' altre aixó sentí

l' hi respongué —Are si
que m' has ben aixafat l' ou.

DOS PARAYGUAS FORADATS.

Teatres.

Avuy dissapte la societat *Lo Niu Guerrero* dona sa quinta funció en lo Teatre de la comedia ab la preciosa obra *La bola de nieve* y la xistosa pessa valenciana *Cada ovel·la en sa parella*, que fa riure de gust.

Tivoli.

La reyna de las ayguas logra uns llenos extraordinaris puig pera millor explicar lo mérit de la célebre *Mis Lurline*, no hi ha com publicar las poesias que en lo dia de son benefici foren tiradas, en lo teatre de Novedats.

A MISS LURLINE.

Hoy por tí pulso la lira,—y aunque en ello no estoy ducho,—por asemejaros mucho—lo hago, (y no digo mentira). Nos parecemos, y veo—que esto no es cosa palmaria,—pues tú eres extraordinaria—¡mente bonita, y yo feo!

No obstante, no me retracto,—y creo, mediante Dios,—que existen entre los dos—varios puntos de contacto!

Voy a explicarme, aunque no—es el asunto muy hondo.—Mira. ¡Tú te vas a fondo—con más salero que yo!

Pues te juro por Santa Ana,—y es jurar con buenos modos—que me voy a fondo todos—los días de la semana.

Tu divino pecho fragua—aire, y contiene el resuello,—y estás con el agua al cuello—y no te ahogas en poca agua.

¡Grandes pruebas nos das de ello!—¿Quién palmas no te concede?—..... ¡Y yo ya estoy que se puede—ahogarme con un cabello!

¡Tu renombre te sostiene—y tu fama es ya probada!—De tí dicen:—¡Qué bien nada!—pero de mí:—¡Nada tiene!

Qué estés además deploro—(y esto ya mi simil trunca)—siempre entre dos aguas, ¡nunca—entre Pinto y Valdemoro!

¡Eso que tanto se estila—y hace dar mil tropezones!—.....Tú, además, en ocasiones,—te escurres como un anguila.

Y yo, que no sé volar—ni escurrirme, te he mirado—y he quedado entusiasmado—de tu modo de nadar!

Pero nada puedo darte—ni nada bueno decirte,—por que solo sé aplaudirte,—cuando acabo de admirarte!

(De Gerardo Blanco).

Tú que del mar al profundo—bajaste cien y cien veces—y has vivido con los peces—en aquel ignoto mundo;

A mí, que ha creer resisto—hasta casi lo que toco;—y siempre me cuesta poco—preguntar ¿Y quién lo ha visto?

No me podrias contar,—pues que al mar vas a escribir,—como se puede vivir—en el fondo de la mar?

Traer hasta nuestro puerto—cuanto oro cubren las olas—y las rentas españolas—salvar de un naufragio cierto?

¿Y decir a D. Neptuno—que allí vive, manda y calla—que derribe la muralla—de mar, hoy trasto importuno?

Y no podrias LURLINE—pues que ya a creer no resisto—si me dices lo he visto,—donde el mar tiene su fin?

Pero basta: se acabó—el preguntar y el pedir;—es ocasión de aplaudir—y aplausos te mando yo.

(De E. Vidal Valenciano).

Además de flors y obsequis y expontáneos aplausos dels que reconeixen son mérit.

Bon Retiro.

Sobres los nous estrenos del ball en dos quadros *La Modista Parisien* y la pessa en un acte titulada *Las dos Teresas* original del senyor Pons, a qui no tenim l' honor de coneixer, debem dir que van satisfer molt al públich: lo ball per lo original fou molt aplaudit, sobre tot, la polca oriental *Cascos y casquetes* ahont demanaren l' autor de la música, com també l' de la composició del ball, y la pessa es sumament xistosa encare que agafada una mica pels cabells en lo argument, no obstant l' obra en total honra a son autor.

Teatre de la comedia.

La bola de nieve y lo nou juguet *Servir para algo*, mes ben escrit que tramet, fou la funció que 's donà a benefici de D. Ramon Mariscal a qui la societat *Tirso de Molina* regalà una *escribanta de plata*; la de Beneficència una *cigarrera també de plata* y una *anell d' or* los mateixos actors que están baix la seva direcció.

Además en un moment que fou cridat a l' escena ab molt entussiasme se tiraren las següents poesias catalanas.

A MARISCAL.

—Si ja la Fama un temple vol alsarte
de afanyats llors rublert,
al cim lo fértil camp del Entussiasme
que avuy ab tu 's gaudeix,

en mitj l' elogi jo tampoch defujo
per darm' mes pler inmens,
d' alsarte un temple dins mon cor, encare,
per admirarte mes.

(De Gestus.)

Baix llur mantell de perlas ahont los Genis viuen
Rublert de llors y gloria s' aixeca un pedestal;
Coronas lo engalanan ab lletras d' or que diuen:
—Eix lloch de preferencia pertany a En Mariscal.

(De Perico Malalassé.)

Y al repetirse los espontáneos aplausos en lo tant preciós com ben despenyat final de *La bola de nieve* se repetí també la pluja de papers que contenian las següents poesias castellanas.

De Mariscal el triunfo cantaria
si el gozo y la emocion no me embargaran
mis notas á raudales inundaran
el espacio de dulce poesia.

Tal quisiera pulsar la lira mia,
que sus ecos muy lejos se escucharan
con indeleble sello se grabaran
y el mundo al escucharlos gozaria.

Mas ¡ay! en vano busco pulsaciones
no puedo resistir tenaz batalla
do luchan pensamientos y emociones:
¿Porque ¡oh Musa! no vences esa valla?
pues que entonar no puedo mis canciones
cuando habla el corazon la boca calla.

(De Pedro Poblador.)

A MARISCAL.

Si fuera el Arte un árbol en Estío
Rama que brota
Sería el Teatro que el progreso indica
De España toda;
Y tu una hoja, que alzaría el viento,
Hacia la gloria,

(De José Verdú.)

Además de las muestras de envejables simpatías per part del públic en general.

Diumenge en aquest mateix teatre la societat *Tirso de Molina* donà sa quinta funció ab *Los abismos del Pas-sayer*, arreglo del conegut actor En Gil Vilasau que hi desempenyà lo protagonista, logran ser cridat á l'escena junt ab los demás actors al finir lo ters acte y en lo final de l'obra.

Dimecres feu son benefici lo actor cómich senyor Sanchez que al próxim número 'n darém compte.

Novetats.

Dilluns fou lo dia que s' estrenà lo celebrat drama de Echegaray *O looura ó santidad*, tradubit al italià per lo senyor Gualtieri, abont la eminent actriz senyora Pezzana pot manifestar son indisputable talent.

Pera formarse 'n una idea, no mes cal pensar en lo sublime del drama y en la inspiració de la renombrada artista.

Odeon.

En la próxima setmana publicarem una poesia de un conegut autor, fent la descripció de aqueix teatre,

A ella.

Jo váreig comprar un bitllet
y váreig treure la grossa,
mes se'm va mudar la sort
que al casar'm vaig trobar sogra.

Ab la conciencia á la espatlla
va la humanitat entera
perqué tot lo mon, ne té
de carregà ab la conciencia.

TROMPET DE REUS.

CARTA

Á UN EMPRESSARI.

on home: lo tracto aixis porque m' he convensut de qu' es molt bon home, pero al llegir la seua m' he quedat tant fret com lo éxit de las obras que s' han estrenat últimament.

¡Vaya vaya de director! ¡quin modo de despatxar ó encarregar que 's despatxi als autors que no coneix! Francament: may hauria dit que la passió pogués á tant.

Miri: aixis com m' ha sigut franch á mí de dirme las paraulas testuals del cego director, síguili franch á éll de dirli las meuas.

— Digui al amich dels autors mes aviat consumits que

consumats, que ja per esperiencia de certs amichs meus, sabia jo, que presentantis cara á cara un autor y no gosant á dir que era dolenta la obra que no hi ha motiu per dirho, arriba á anunciarla per compromís y no obstant no las estrenen, aixis com n' estrenen d' altres que moren á la primera representació, com mes no ha de ferho al que ni te ganas de véureli la cara per no venirli la solibera á la boca que sols desilja caurer en la groixuda cara de aquest director que directament dirigeix lo dirigít de altres directes amichs seus?

Respecte lo posarhi aparato no vull fer com la dona lletja que enganya al que no hi veu mes enllá del nas. Jo vull que la meua filla ó siga la meua obra *Camarilla* si may se casa, ó lo qu' es igual, si may s' estrenen, no vull que ningú 's trovi enganyat, vull, si, que sense adornos la trovin *sancera* y que dongui gust á qui la esculli.

En quan á lo de posarla en nom de tots dos, no vull fer com aquell que 's casa per tenir dona y un altre que no ha passat cap mal de cap se dona la gloria de passarhi tants bons ratos com lo verdader marit.

Si l' hi diu qu' es *inverossímil*, paraula que es la cobertora dels que no sabent que dir volen fer dolent lo qu' es bo, te voste un punt d' apoyo molt gran, al ferli véurer que may pot ser *inverossímil* supost que lo qu' ha mediat entre la camarilla del senyor director y jo y voste es l' argument de la meua *Camarilla*, que satisfet estich de haber vist l' argument al natural, sens que se adonés lo senyor director que hi desempenyaba lo paper de traidor, voste 'l de *galan* y jo 'l de *víctima*.

Una pregunta y acabo: ¿Es voste l' amo del Teatre ó lo senyor director?

L' hi pregunto aixó, senyor Empressari, porque aixó de que 'l director de un teatre sigui 'l que governi, me fa l' efecte de un *criat* que mani al amo que 'l paga per fer lo qu' ell vulgui, y no porque l' altre vulgui fer l' auca de lo mon al revés.

Estimaré de voste que respóngui á ma pregunta y que digui mentres tant al seu director lo que l' hi encarrega S. S. Q. S. M. B.

UN AUTOR NOVELL.

Dramátich descuidat.

L' escriptor senyor Climent
que de molt bunyol te fama
no pot ara acabá un drama
—¿Que l' hi falta?—L' argument.

C. GALCERÁN

Tenia rahó.

Si era *fadri* un aprenent
preguntaba un tal Amat
y l' amo va di al moment
—Com que may ha estat *casat*.

CHARRIERA.

Ditxo cert.

—Del treball surt lo descans—
deya sempre un tal Magí
y trevallá tant y tant
que al fi *tisich* va morí
Mes per'xo ningú pot di
que no tenia rahó
que habent mort *descansa* al fi
mes que voste y mes que jo.

NYAPUS.

Per fi he sabut
per bona part
que ab la *hu quart*
te vas casar.
¡Ayl quantas voltas
malehirás
se ab *tres-quart* tot
pr' un punt *casat*!
Pero *quart quinta*
tens d' aguantar.
ja que t' hi vares
hu dos tres quart.

LA NENA.

Si estás robust
digas que estás
luego col·locat
un vestit llarch,
y luego mirat
de dalt á baix
que si ets un pobre
ja m' hi veurás.

L' ANTON SUS.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabrán diumenge próxim si no l' han endevinat.

Nom de la flor natural

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

EN-MAS-CA-RA-DA.

Nom de la anterior

REINA DE LA FESTA.

—Donya endevinalla CA-NAS-TRÓ.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI

DE AQUESTOS «JOCHS FLORALS»

De las composicions rebudas en secretaría fins á las 12 del mitj dia del dimecres anterior, ha resultat lo següent

JUDICI DEL CONSISTORI.

Premi de prosa: Pensaments. — Accésit: Lo pit (1) — Menció: Anecdotes.

Premi de vers: Abir y avuy (2). — Accésit: ¡Quina sort! (3) — Menció: A mon amich J. Ventura. — Cantars. — Juraments de enamorats. — Mos pobres versos. — La timba de Covadonga. — Lo foch y la neu. — No 'l destorbi. — Qu' ets tonto. — Aixó es volguer mal. — Cansó amorosa. — Constancia.

Premi d' humor: Reabilitació Teatral. — Accésit: Cansons (á una cusidora). — Menció: Tu y ta mare. — Cansons (A una tabernera). — Bon castellá. — Cansons (á una pulidora). — Dolora (á ma amiga Tarragó). — Cansons (A una fideuera). — Cervells d' avuy. — Queixas.

Carbassas: La Pastora. — Un rot. — A la nina que jo estim. — Dolora (á S. A.). — Serenata á Catalunya. — Epitafi. — A una morta. — Los dos gats (fauia). — A ella. — Per la part que l' hi toca. — Quina vista. — Marit y muller. — Dolora (quin soroll). — Pagesada. — Tempesta y bonansa. — Res com élla. — Xirino-la de barri. — Les es. — Bolets. — La meua gata. — Lo nas xato. — Las camas tortas. — Lo riu. — Vaya un gust. — Un músich poeta bunyol. — Ignocent. — Flor natural. — Burro sabi. — Sonet (á una raspa). — Pobres botons.

Nota: Demaném que tot lo que se 'ns envihi, cada cosa siga en un paper per separat y no tot en un full com fan molts, que per la peresa de copiarho, moltes vegades no se 'ls posa.

Lo que 's fa públic pera satisfacció dels interessats.

LO SECRETARI.

- (1) Al rebre aquest teniam ja compost lo da un redactor.
- (2) S' insertarà en un número proxim.
- (3) Per insertarho es llarch.

LLIBRERIA, PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MÚSICA

DE

M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d' Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicativa, senzilla y de colors

¡MILLOR QUE TOTES LAS CONEGUDAS!

No oxida las plumas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totes classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LOS BESOS MALDITOS, per II. de Koch.	4
LAS MUJERES Y SUS NOMBRES. — ELLAS.	6
FULLAS SECAS (poesias de D. S. Alsina).	2
VENUS RETOZONA.	4
MEL Y FEL (poesias de D. Joaquim Riera y Bertran).	6
BROTS (14 poesias y 25 fabulas satiricas) de D. Joseph Verdú (Gestus).	4
MANUAL DEL PINTOR á la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoners.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Koch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	

Se admeten suscripciones á la Ilustració Espanyola y Americana, Moda, Correo

Y aquest periodich.

Secretaría: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5. LLIBRERIA.

BARCELONA: Estampa de Gorchs, Villegas y C.ª, Pelayo, 30.